

ΤΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1926 ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ

Γενομένης κατά την 28^{ην} Φεβρουαρίου 1926 τακτικής γενικής συνελεύσεως τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας ἐπ' ἀρχαιεσείαις, μέλη τοῦ Δ. αὐτῆς Συμβουλίου ἐξελέγησαν οἱ κ. Π. Δ. Καλογερόπουλος, Ι. Δαμβέργης, Κ. Δουβουνιώτης, Ἄριστ. Κούζης, Φ. Κουκουλές, Γ. Σωτηρίου, Ν. Βέης, Ἄν. Ὁρλάνδος, Γ. Τιπάλδος, Σοφ. Χουδαβερδόγλου, Β. Λαμπίκης, Ἄλφ. Τσακίρης, Γ. Ὑπερείδης, Θεμιστοκλῆς Βολίδης καὶ Σπυρ. Θεοδωρόπουλος, οἵτινες καὶ αὐθημερόν κατένειμον τὰ ὑπουργήματα, καθ' ἣν τάξιν δεικνύει ὁ ἐν σελίδι 388 πίναξ.

Οἱ κύριοι Σύμβουλοι κατὰ τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα εἰς ἔνδεκα συνελθόντες τακτικὰς συνεδρίας περὶ δύο τινὰ κυρίως ἠσχολήθησαν, πρῶτον περὶ τὴν ἐξασφάλισιν καὶ αὐξήσιν τῶν οἰκονομικῶν πόρων τῆς Ἑταιρείας καὶ δευτέρον περὶ τὴν προαγωγὴν τῶν ἐπιστημονικῶν σκοπῶν αὐτῆς.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον κεφάλαιον αἱ προσπάθειαι τοῦ Συμβουλίου ἐτέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας, ἀφ' οὔ, διὰ καταλλήλων ἐνεργειῶν του, αἱ ἐκ τρισχιλίων δραχμῶν ἐτήσιαι ἐπιχορηγήσεις τῆς Παγγεῖου Ἐπιτροπείας καὶ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἠυξήθησαν εἰς δεκακισχιλίας δραχμὰς ἑκάστη. Ὅτι τοῦτο ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν εὐμένειαν καὶ φιλομουσίαν τοῦ τε ἀξιότιμου Δημάρχου Ἀθηναίων κυρίου Σπυρίδωνος Πάτση καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Παγγεῖου Ἐπιτροπείας κυρίου Φιλίππου Δραγούμη γνωρίζει κάλλιστα τὸ Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσῃ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ χώρου τούτου τὰς θερμὰς του εὐχαριστίας.

Εὐχαριστίας ἐπ' ἴσης ἀπευθύνει πρὸς τε τὴν Α. Μακαριότητα, τὸν Μητροπολίτην Ἀθηναίων κύριον Χρυσύστομον διὰ τὴν τρισχιλιόδραχμον συμβολὴν τοῦ Κεντρικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ὡς καὶ πρὸς τὸν Σύμβουλον κύριον Βασίλειον Λαμπίκην διὰ τὴν ἐκ πεντακισχιλίων δραχμῶν δωρεάν αὐτοῦ.

Φρονοῦν δὲ τὸ Δ. Συμβούλιον ὅτι, ἵνα ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία πραγματοποιήσῃ τοὺς σκοποὺς αὐτῆς ἐν ὅλῃ τῶν τῆ ἐκτάσει ἔχει ἀνάγκην γενναιοτέρων πόρων, ἐξέλεξεν ἐπ' ἐσχάτων πενταμελῆ οἰκονομικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κυρίων Μιλτιάδου Πουρῆ, Ριχάρδου Καραμαλίκη, Ἰωάννου Βελισσαρίου καὶ Κωνσταντίνου Μανσόλα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κυρίου Ἄλφρεδου Στήβενς, ἧς σκοπὸς ὠρίσθη «ἡ ὑπόδειξις τοῦ τρόπου τῆς αὐξήσεως τῶν ἐσόδων τῆς Ἑταιρείας καὶ ἡ ἐφαρμογὴ ἔπειτα τῶν προτεινομένων μέτρων.» Τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἔνεκα τῆς βραχύτητος τοῦ μεσολαβήσαντος χρονικοῦ διαστήματος, δὲν εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος καταφανῆ,

εἴμεθα ὁμως βέβαιοι ὅτι ἄριστα θ' ἀναφανῶσιν ἐν τῷ προσεχεῖ μέλλοντι.

Τὴν προαγωγὴν τῶν ἐπιστημονικῶν σκοπῶν τῆς Ἑταιρείας ἐπεδίωξε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὸ Δ. Συμβούλιον πρῶτον διὰ τῆς διοργανώσεως ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων, ὧν τὰ θέματα καὶ αἱ περιλήψεις ἀναγράφονται ἀνωτέρω (σ. 359 κέξ) καὶ δεύτερον διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ μετὰ χεῖρας τόμου, ὅστις, ὥς καὶ οἱ προηγούμενοι, ἐλπίζομεν ὅτι, εὐμενῶς θὰ κριθῆ ὑπὸ τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ εὐχαρίστως ἀγγέλλομεν ὅτι ὁ ἐν Παρισίοις Σύλλογος πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σπουδῶν, ἐκτιμῶν τὰς πρὸς διαφώτισιν τοῦ Βυζαντ. κόσμου ἡμετέρας προσπάθειάς, ἐβράβευσε διὰ τοῦ Ζαπτείου βραβείου τὸν δεύτερον τόμον τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ.

Ἄλλὰ καὶ αἱ διαλέξεις καὶ ἐπιστημονικαὶ ἐκδρομαὶ εἰς τόπους ἔνθα ὑπάρχουσι Βυζαντινὰ μνημεῖα δὲν παρημελήθησαν.

Οὕτως ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ ὠμίλησαν οἱ ἑξῆς ἑταῖροι:

1) Ὁ κ. *Γ. Σωτηρίου*, περὶ τῶν Βυζαντινῶν μνημείων τῆς Δυτ. Μακεδονίας (Λίμνης Πρέσπας — Καστοριάς — Βεροῖας.)

2) Ὁ κ. *Νικόστρατος Καλομενόπουλλος*, περὶ παραγκωνισθεισῶν δοξῶν τοῦ Βυζαντινοῦ Ἑλληνισμοῦ.

3) Ὁ κ. *Ἀνθιμος Παππαδόπουλλος*, περὶ ἑξορκισμῶν καὶ ἑξορκιστῶν.¹

4) Ὁ κ. *Ἐμμανουὴλ Πεζόπουλλος*, περὶ Κοσμᾶ τοῦ μελωδοῦ.

καὶ 5) Ὁ κ. *Φ. Κουκουλῆς* μὲ θέμα «Βυζαντινὸν παραμῦθι.»

Πλὴν τῶν διαλέξεων τούτων, ἡ Ἑταιρεία ἔκαμε καὶ δύο ἐν Πάτραις διὰ τοῦ γενικοῦ αὐτῆς Γραμματέως κυρίου Φαίδωνος Κουκουλέ, αἵτινες, ὑπὸ ἐπιτυχίας στεφθεῖσαι, καὶ τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρείας ἐγνώρισαν εἰς τὴν Πελοποννησιακὴν πρωτεύουσάν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ Βυζαντινοῦ κόσμου παρὰ τῷ φιλομουσῶ κοινῷ τῶν Πατρῶν ἐτόνωσαν.

Ἐκδρομαὶ κατὰ τὸ διαρρεῖσαν χρονικὸν διάστημα ἐγένοντο αἱ ἑξῆς:

Μία διήμερος εἰς Μονεμβασίαν, τὸ σπουδαῖον τοῦτο πολιτικὸν καὶ πολεμικὸν Βυζαντινὸν κέντρον, περὶ τῆς ἱστορίας καὶ τῶν μνημείων τοῦ ὁποίου ὠμίλησαν οἱ κύριοι Ἀναστάσιος Ὀρλάνδος καὶ Φαίδων Κουκουλῆς. Ἀξίζει μάλιστα νὰ ἐξαρθῆ ἐναυθα ὅτι ἡ ἐκδρομὴ, πλὴν τῆς ἐπιστημονικῆς διδασκαλίας, εἶχε καὶ τοῦτο τὸ εὐχάριστον ἐπακολούθημα, ὅτι δηλαδὴ ὁ ταύτης μετασχὼν φιλόμουσος ἑταῖρος κύριος Στέφανος Εὐγενίδης προσέφερεν ἐτησίως δισχιλίας δραχμὰς εἰς τὸν ἀριστεύοντα ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου Μονεμβασίας.

Δευτέρα ἐκδρομὴ ἐγένετο εἰς τὴν Παλαιόχωραν τῆς Αἰγίνης, περὶ τῆς ὁποίας ἀπὸ ἀπόψεως ἱστορίας καὶ τέχνης ὠμίλησεν ὁ κ. Γ. Σωτηρίου.

¹ Βλέπε καὶ τὸν παρόντα τόμον σελ. 225 κέξ.

Τρίτη εἰς τὴν ἐν Ἀττικῇ μονὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τὴν λεγομένην τοῦ Κυρηναίου τῶν Φιλοσόφων, περὶ ἧς ὠμίλησεν ὁ αὐτὸς κύριος Γ. Σωτηρίου, καὶ τετάρτη εἰς τὴν μονὴν τῆς Καισαριανῆς, περὶ ἧς ὠμίλησεν ὁ κ. Φαίδων Κουκουλές.

Ἀπὸ τῆς 11^{ης} μέχρι τῆς 16^{ης} τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου συγκροτεῖται ἐν Βελιγραδίῳ τὸ 2^{ον} διεθνὲς Βυζαντιολογικὸν συνέδριον, εἰς τὸ ὁποῖον προσεκληθῆ ὡς εἰδικὸν ἐπιστημονικὸν σωματεῖον καὶ ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία, ἣτις ἐδήλωσεν ἤδη συμμετοχὴν εἰς αὐτὸ διὰ τῶν ἑξῆς μελῶν της: τοῦ Προέδρου της κυρίου Π. Δ. Καλογεροπούλλου, τοῦ γενικοῦ Γραμματέως της κυρίου Φαίδωνος Κουκουλῆ καὶ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου κυρίων Γ. Τιπάδου, Β. Λαμπίκη καὶ Θεμιστοκλέους Βολίδου.

Ὁ φιλόμουσος κ. Β. Λαμπίκης ἐπιθυμῶν νὰ δώσῃ ὠθησιν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν παρ' ἡμῖν, ἐδήλωσεν ὅτι θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἑταιρείας τὸ ποσὸν τῶν πεντακισχιλίων δραχμῶν, ἵνα, προκηρυσσομένου σχετικοῦ διαγωνισμοῦ, βραβευθῆ δι' αὐτῶν τὸ ἄριστον τῶν ὑποβληθησομένων ἔργων τῶν ἀναφερομένων πάντοτε εἰς τὴν Βυζαντινὴν περίοδον. Περὶ τοῦ χρόνου τῆς προκηρύξεως τοῦ διαγωνισμοῦ ὡς καὶ τοῦ θέματος θ' ἀποφασίσῃ προσεχῶς τὸ Δ. Συμβούλιον.

Ἡ Ἑταιρεία πληροφορηθεῖσα ὅτι παρὰ τῇ ἐν Ἀθήναις διαμενουσῇ χήρᾳ τοῦ αἰοιδίμου Κ. Σάθα ὑπάρχουσι πολλὰ αὐτοῦ χειρόγραφα ἀνέκδοτα, ἐφρόντισε, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Συμβούλου κ. Γ. Ὑπερείδου, νὰ ἴδῃ αὐτὰ καὶ καταλλήλως ἔπειτα συστήσῃ τὴν ἀγορὰν τῶν πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιστήμης. Δυστυχῶς, ἐν ᾧ αἱ ἐνέργειαι τῆς ἐκ τῶν κυρίων Γεωργίου Χατζιδάκι, Γεωργίου Ὑπερείδου, Φαίδωνος Κουκουλῆ καὶ Γεωργίου Σωτηρίου ἀποτελουμένης ἐπιτροπῆς εἶχον ἱκανοποιητικῶς προχωρήσει, ἡ ἀγορὰ ὑπὸ τοῦ κράτους ἐματαιώθη διὰ τὴν πολιτικὴν ἐν τῇ χώρᾳ μας ἀνωμαλίαν.

Ὁ Ὀδοιπορικὸς Σύνδεσμος Ἀθηναίων, ἐπιθυμῶν νὰ προστατεύσῃ τὰ διάφορα μνημεῖα καὶ τοπεῖα τῆς χώρας μας, ἴδρυσεν ἴδιον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τμημα, εἰς ὃ ἐκάλεσε καὶ τὴν ἡμετέραν Ἑταιρείαν νὰ μετᾶσῃ δι' ἀντιπροσώπου της. Ἡ Ἑταιρεία, προθύμως ἀποδεχθεῖσα τὴν πρότασιν, ἐξέλεξεν ὡς ἀντιπρόσωπόν της τὸν Σύμβουλον κύριον Ἀναστάσιον Ὁρλάνδον.

Συμπληρωθείσης κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὀκταετίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἑταιρείας, ἀπεφασίσθη νὰ ἐορτασθῇ τὸ γεγονός, ἀφ' οὗ μάλιστα, κατ' εὐτυχῆ συγκυρίαν, ὁ ἐορτασμός οὗτος συνέπιπτε μὲ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ σεβαστοῦ αὐτῆς Προέδρου ὡς δημοσίου ὑπαλλήλου. Τὴν δεκάτην λοιπὸν Μαρτίου 1926, παρόντων πλείστων ἑταίρων καὶ πολλῶν ἐπισήμων, ἐωρτάσθη ἡ ὀκταετηρὶς καὶ πεντηκονταετηρὶς ἅμα, τιμηθέντος οὕτως ἐπαξίως τοῦ κ. Παναγιώτου Καλογεροπούλλου, τοῦ χρηστοῦ καὶ ὑποδειγματικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ ἀόκνου Προέδρου, εἰς τὸν ζῆλον τοῦ ὁποίου τσαῦτα ὀφείλει ἡ Ἑταιρεία.

Τὸ ἐν Θεσσαλονίκη τμήμα τῆς Ἑταιρείας, ὅπερ εἶχεν ἀναστείλει τὰς ἐργασίας του, συνεπλήρωσε τὸ Δ. αὐτοῦ Συμβούλιον, οὐδεμίαν δ' ἀμφιβολίαν ὅτι οὕτω συγκεκριοτημένον θὰ χωρήσῃ γοργῶς πρὸς πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν, οὓς προέθετο.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν βιβλίων τῆς βιβλιοθήκης ἡμῶν ἠδξήθη κατὰ τὸ 1926 σημαντικῶς διὰ τῆς δωρεᾶς τῶν ἔργων διαφόρων μελῶν μας, εἰς ἃ ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἑταιρείας.

Κατὰ τὸ 1926 ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία ἐπεκονιώνησεν, ἀφ' ἑνὸς μὲν μετὰ τοῦ τμήματος τῆς πνευματικῆς συνεργασίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, εἰς ὃ ἀπέστειλε τὰ δημοσιεύματά της, ἀφ' ἑτέρου δὲ μετὰ τοῦ ἐν Πράγῃ Πανεπιστημικοῦ Φροντιστηρίου διὰ τοῦ καθηγητοῦ κυρίου Vernadskij.

Τὰ τακτικά ἡμῶν μέλη κανονικῶς αὐξανόμενα ἀνῆλθον εἰς ἑπτακόσια καὶ δέκα, ἠδξήθη δὲ καὶ ὁ τῶν ἐπιτίμων ἑταίρων ἀριθμὸς κατὰ δύο συγκαταριθμηθέντων μεταξὺ τῶν διακεκριμένων ἑταίρων μας τῶν καθηγητῶν κυρίων Jean Ebersolt καὶ W. Benešević· τὸ λυπηρὸν μόνον εἶναι ὅτι ἐκ μὲν τῶν ἐπιτίμων μελῶν μας ἀπῆλθεν εἰς τὴν αἰωνιότητα ὁ Aurelio Palmieri, ἐκ δὲ τῶν τακτικῶν οἱ I. Μαργαρίτης, Β. Κολοκοτρώνης, Ν. Λυμπερόπουλλος καὶ Εὐάγγ. Στράτης.

Τὰ οἰκονομικά τῆς Ἑταιρείας εὐτυχῶς βαίνουνσι καλῶς, ὡς δεικνύουσι τὰ ἐν τῷ κατωτέρῳ πίνακι σημειούμενα ποσά, ἅτινα ἐξελεγχθέντα ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κυρίων Κ. Μανσόλα, Ριχ. Καραμαλίκη καὶ Εὐάγγ. Στεφάνου εὐρέθησαν ἐν πλήρει τάξει.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΦΑΙΔΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ

Ὁ Πρόεδρος

ΠΑΝΑΓ. Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ